

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Gallicano martyre. Cap[itulum]. viij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sancto Sophatre discipulo: Cap. vi.

Sophater discipul⁹

beati pauli apostoli fuit: et abbas dorothheus scribit episcop⁹ iconij: atq; vnus ex septuaginta duobus discipulis christi. Sed origenes ipm thessaloniceñ. ecclesie episcopū fuisse ponit traditione maioriū. Qui beato paulo apostolo multo tempore adherens: demum ab eodem pontifex constitutus: officium predicationis fideliter adimpleuit: et apud ber oam obdormiuit. viij. kalen. iulij.

De sancto Prospero episcopo et confessore. Cap. viij.

Prosper epi

scopus aquitanic⁹ opido lemoniceñ. oriū dus fuit. Qui tā clericus exi: stens oibus p christo paupib⁹ erogatis de ciuitate sua egres sus pegrinationis gra romā adijt: et leoni primo pape du dum adhefit. Et cum eodē pa riter multas epistolas ad di uersas ecclesias conscripfit: in quibus errores eurycetis et nestorij tūc maxime pullulātes mi rabilitate confutauit. Fuit em̄ omniū liberaliū artū dogmate peritus: et tā diuine q̄ humane philosophie studio plenius imbutus. Peregrinationē autem sua peracta dū repatriare vel let: leo papa per visus diuinitus admonetur: vt prosperum in rhegynū episcopuz ordinare de beat successurus ipius vbis presult: post dies modicos morituro. Quod dū pper didicisset: diutiusq; pastoralē curā recusaret: tandē summo pontifici humiliter obediuit: ipm q; leo pa pa in episcopum consecrauit: et rhegynē. ec clesie destinauit. Et dum sanctus eidē ciuitati iam p̄simus eēt: episcopus qui tūc erat huma nis exemptus est. Lū autē populus p eligendo epō sollicitaref: presbytero cuidā seniori et san crissimo omnia que rome gesta fuerāt diuinit⁹ reuelant: et quia iam prosper sibi a deo esset da tus: et a leone pōtifice cōsecratus. Quā visionē eum clerus et populus didicissent: leri oēs san cto episcopo vnanimiter occurrūt: et in pasto rē suuz grantanter suscipiūt. Qui gregem domini cum verbo et exemplo sollicitate paut: et in sancti tate vite perfectus in pace quieuit. viij. kalē. iu lij: anno domini. cccclv. tempore hylarij pape: et martiani imperatoris. Sepultusq; fuit in basi lica sancti apollinaris: quā iuxta eādem urbem construxerat: vbi et quieuit vsq; ad rēpus iohā nis pape. vi. qui sedere cepit āno dñi. ccccclij. regnante aliprādo christiano rege iogobardo: rus. Quo tēpore thomas rhegynus episcopus ab ipso sancto per visum admonitus ecclesiam

ingentē sibi intra ciuitatē edificauit: et corpus ipsius suauissimo fragrans odore illic transtu lit. viij. kalē. decembri: vbi et ad presens iacet in iraculis prepollēs. ¶ Dic sanctus vir smone scholasticus et assertione veridicus multa opu scula condidit: nostre fidei veritatē redolētā. Nam ch: onicā beati hieronymi a tēpore valen tis imperatoris vsq; ad finē tēporē secūdi theo dosij prosecutus est. Ch: onicā etiā a cōditōe primi hominis iuxta diuinarū scripturarum ff dem vsq; ad mortē valentiani augusti: et captā a gerserico urbem composuisse fertur. Librum aduersus opuscula cassiani supresso nomine cu dit. Epistole leonis pape aduersum eurycetem de natura christi et incarnatione ab hoc notate credunt. Librus epigrammatū ex dictis augu stini partim prosa partim metro extarauit. Ad iulianum volumen de vita contemplatiua in tres libros digessit. Et alia plura compilauit.

De sancto Galliano martyre. Cap. viij.

Gallianus

martyr: apud ale tādriam tēpore iuliani apostate passus ē. Dic em̄ sub constantino magno impe ratore romani exercitus dux fuit. Cum autē gens scytharus datā et thraciā occuparent: et gallicanus dux gētilis contra gentem predictā mitti deberet: constantiā cons tantini fillam sibi pro mercede laboris in vro rem pcebar: quod etiā romani principis plus rimū fieri postulabāt. Pater autē plurimū tris stabatur scies fillā suā a beata agnere sanātā: vt dictum est supra in eius legēda. v. kalen. fe b: uarij. in virginitatis proposito positam facti lius occidit posse q̄ ad cōsensum inclinari: vir go tamen de domino confidens patri suasit: vt eam sibi spondeat cum viciore redibit: veritatē duas fillas suas atticam et artemisā quas ex cō iuge defuncta susceperat ipse gallican⁹ secū ma nere permitteret: vt per eas mores et votum pa tris scire posset: et ipsa duos ppositos suos ger manos eunuchos iohannē et paulum sibi conce deret: in specie quā maioris firmitatis: rogās deum vt ipsū et fillas ad christū conuerteret. Que omnia cū essent impleta gallican⁹ assum ptis iohanne et paulo et copioso exercitu profu cisit: sed tamē a scytharū gente eius exerci tus frangitur: et in vbe thraciarum ab hosti bus obsidetur. Cui iohānes et paulus dixerūt: vt votum deo celi faceret et proculdubio victor esset. Quod cum fecisset: statim iuuentis ferēs crucem sibi apparuit: vt sumēs gladium se ses queretur: admonuit. Quem ille accipiens per media castra iuit: et ad regē vsq; deueniēs nul lum occidēs solo timore precedētis vniuersos

De sanctis in mēse iunij occurrētibus. Fo. cxlvij.

hostes subiugauit: et romanis tributarios fecit. Duosq; milites armati eidē apparētes: eū hincinde cōfirmabāt. Factus ergo xpianus romana redijt: et aploz mox basilicas uisitauit. Ros gauti aut augustū ut sibi indulgeret: si filiā suā minime desponsaret: eo q̄ decetero xpo contrinens uiuere proposuisset. Quod dum constantino plurimū placuisset et due filie gallicani et constantiam uirginē conuerse fuissent: secūq; in monasterio beate agnetis permanerēt. Ipe gallicanus ducatu cessit: et quinq; milia suo rum manuissit: oīaq; pauperibus tribuēs: xpo eū quibusdā seruis dei in paupertate seruauit: multaq; miracula facebat: ita ut solo iussu demones ab obsessis corporibus effugaret. Huius sacre opinionis fama in toto orbe terrarū intantum excreuit: ut ab oriēte et occidente ueniētes uiderant uirū ex patricio et consule lauante pedes pauperū: ponente mensam: a quā manibus effundente: languētibus solite ministrante: et cetera seruitutis officia exhibente. Persecrauit aut gallicanus in sanctis huiusmodi pietatis operibus usq; ad tēpora iuliani imperatoris: qui cū imperiū sublimatus xpianos persequeret: misit ad ostiā ciuitatē: ubi gallicanus degebat: ut titulos fiscales domibus ab eo in subsidium pauperū fabricatis imponeret. Sed cū oēs exactores illuc accedentes a demone vexarent: mandauit iulianus: ut aut dñs immolaret: aut exinde discederet. Tanto em̄ uirō nō audebat morē inferre. Ille igitur alexandriā perrexit: et per annū in heremo cum sanctis cōfessoribus habitauit. Deinde tentus a comite raucino cum sacrificare contemneret: transfusus in corpore gladio martyri coronam percipit. vii. kalendas iulij: alexandrięq; tumultus iacet in ecclesia eius nomini fabricata.

De sanctis Iohanne et Paulo martyribus. Cap. ix.

Iohannes et paulus martyres rome passi sunt sub imperatore apostata iuliano. Quorum prior prespositus: secundus primicerius fuit constantie constantini filie uirginis: ut superius dictum est in passione gallicani martyris. vii. kal. iulij. Iulianus

imperator captus cupiditate sacrilega auariciam suā euangelij testimonio colorabat. Nā facultates xpianis auferens dicebat: q̄ xps in euāgelio docuerat: ut nisi qui renūciauerit omnib; que possidet: nō potest xpi esse discipulus. Audiens autē: q̄ iohānes et paulus ex opibus quas constantia uirgo reliquerat: xpianos pauperes sustentarent: mandauit eis: ut sicut constantino ita quoq; et sibi adherere deberēt. Qui

responderunt: q̄ constantino et constanti imperatoribus uti xpianis adhaerant: eidēq; in palatio famulari fuerant. Iuliano autē uti apostate: et qui religionē plenā uirtutibus reliquerat penitus obedire contēbant. At imperator se clericatus in ecclesia obtinuisse iactabat: sed cōsiderans uanum esse inertiā et otium sectari: relicto clericatu militie animū dederat dñs sacrificando: quozū suffragiis ad imperij apices peruenerat: unde et iohanni et paulo. x. dierum inducias concedebat: ut si infra ipm terminū a xpi cultura non discederent: et militiā suam reassumere recusarent: coacti postmodū facerēt: quod sponte facere non curabant. Qui sancti dixerunt: ut iam. x. dies preterisse existimās cōtinuo faceret: quod post. x. dies. facere minabatur. Quibus imperator asseruit: q̄ eos post dictū terminū: non ut martyres: sed ut hostes publicos puniret. Tunc iohānes et paulus per totos. x. dies elemosinis insistebant: et omnia sua in opibus erogabāt. Decima autem die missus est ad eos terentianus campi ductor ab imperatore hora cenandi: qui ingressus inuenit eos orantes obrulitq; eis ex parte iuliani imperatoris auream statuiculam iouis: ut et thura incenderent: alioquin gladio simul perfrēt. Qui cum se nullum alium dominū habere nisi xpm dicerent: hora tertia noctis transfacta sicut illi indictum fuerat: ut sine strepitu punirent: eos ambos decollauit intra domū ipsorū. Fecitq; fieri foueam: et eorū corpora in ipsa domo in uoluta reponi: faciens famam: q̄ in exilium missi essent. Demones autē ex obsessis corporibus intra domum iohannis et pauli efficebantur: cōfidentes sanctā passionem eorum. Post hec filius terentiani a demone rapitur: et intra ipam domum clamare cepit: q̄ a sanctis martyribus uireretur. Quod uidens terentianus: ad locū accedens: oransq; cum lachrymis peccatū suū confitetur: et filius eius mox a demone liberatur: ac una cum patre conuersus ad xpm baptizatur: qui terentianus scripsit sanctorum martyrum passionem: qui passi sunt sexto kalendas iulij anno domini. cccxliij.

De sancto Uigilio epo et martyre. Cap. x.

Vigilius

eps tridentinus et martyr natione romanus a puero xpianus liberalibus studiis ardenis edoctus: cum marientia matre nobilis et cum filiis suis claudiano et maioriano ad ciuitatem tridentinum deuenit: deo seruens et miraculis clarens: ubi aferio tridentino episcopo defuncto: ipse a populo cum esset annorum. xx. Quis